

The Rebbe Rashab

תר"ס

Parshas Acharei-Kedoshim

With the help of Heaven, Parshas Acharei-Kedoshim, year 5666.	בס"ד, ש"פ אחרי"ק, רס"ו
And He spoke... speak to the entire congregation of the Children of Israel... "You shall be holy, for I, the Lord your God, am holy."	וידבר כו' דבר אל כל עדת בני ישראל כו' קדשים תהיו כי קדוש אני.
And one must explain the reasoning given in saying "You shall be holy," because "I am holy."	וצריך לומר ענין נתינת טעם באמרו קדשים תהיו לפי שקדוש אני.
How is it obligatory that the handiwork of His creation should resemble its Creator—as the Ohr HaChayim writes?	איך יתחייב שיהיה יציר כפיו דומה לקונו וכמו שקכתב האור החיים
Even though our Sages said (in the Midrash Rabbah on Parshas Kedoshim, on the verse "When you come into the Land and plant..."), that Rabbi Berechyah opened: "After the Lord your God shall you walk"—and is it possible for a human being to walk after the Holy One Blessed Be He? etc.—	והגם שאמרו רז"ל במדרש פ' קדשים על-פסוק כי תבואו אל הארץ ונטעתם ר"ב ר' ברכיה פתח אחרי ה' תלכו וכי אפשר לבשר ודם לילך אחרי הקדוש-ברוך-הוא כו'
Rather, from the beginning of creation, He did not engage in anything except planting; so you too [shall plant, etc.].	אלא מתחלת ברייתו של עולם לא נתעסק אלא במטע ותחלה אף אתם כו'
And likewise, it is a positive commandment from the Torah to walk in His ways: just as He is gracious, etc.	וכן מצות עשה מן התורה ללכת בדרכיו מה הוא חנון כו'.
As the Sages said in the Sifrei and as brought in the Rambam, and also cited by our Rebbe in the Shulchan Aruch, Orach Chayim, siman 156, se'if 3, that He commanded us to emulate our Creator.	כמו שאמרו רז"ל בספרי וברמב"ם הובא בשו"ע רבינו ז"ל סי' קנ"ו ס"ע ג', שצונו להדמות לבוראנו יתברך.
But they themselves also said: is it possible to walk [after Him]? etc.	הלא גם הם עצמם אמרו וכי אפשר לילך כו'.
Furthermore, the concept of walking after Him—and likewise walking in His ways, "just as He is merciful," etc.—is not comparable to the lofty level of holiness.	ועוד שענין ההילוך אחריו וכן ההילוך בדרכיו מה הוא רחום כו' אינו דומה למעלת בחינת הקדושה
For the level of holiness has superiority over the walking in His ways—and certainly over the concept of walking after God, etc.	שמעלת הקדושה יש לה יתרון על ההילוך בדרכיו, וכל שכן על ענין בחינת ההילוך אחרי ה' כו'.
If so, it is not understood why the verse provides the reason that because He is holy, therefore you shall be holy, etc.	ואם כן אינו מובן נתינת הטעם שמפני שהוא יתברך קדוש לכן תהיו קדשים כו'.

The Rebbe Rashab

תר"ס

Parshas Acharei-Kedoshim

And in the Midrash it states: "Could it be [that you are holy] like Me?" The verse therefore says: "For I am holy"—My holiness is higher than your holiness.	ובמדרש איתא: יכול פמוני תלמוד לומר כי קדוש אני קדשתי למעלה מקדשתכם.
And this appears to contradict the simple meaning of the verse—which seems to offer this as a reason, as explained above.	ולכאורה הרי זה הפך המוכן בפתיב שאדרבה זהו נתינת טעם כו' פנ"ל.
To understand all this, it is necessary to preface what was explained above—that Atzilus is called "Adam" even from the perspective of the vessels of Atzilus, because they are in the category of "similar to the Supernal" in relation to Adam Kadmon.	ולהבין כל זה צריך להקדים מה שנתבאר לעיל דאצילות נקרא אדם גם מצד הכלים דאצילות להיותם בבחינת אדמה לעליון לגבי א"ק להיות שפך נהווי במחשבה הקדומה דא"ק והתהוותן באצילות הוא בבחינת המשכה מהעלם אל הגלוי לבד כו'.
And based on the above, it can be said that the reason Atzilus is called a "kinyan" (acquisition) is more fitting regarding the revelation of the vessels of Atzilus than of Adam Kadmon (A"K).	ועל-פי הנ"ל יש לומר דמה שאצילות נקרא קנין ותכן יותר בהתגלות הכלים דאצילות מבחינת א"ק.
For it was previously explained (in the discourse "HaChodesh Hazeh") that "kinyan" means that the very same essence that was in the possession of the seller enters the possession of the buyer.	דהנה נתבאר לעיל (בד"ה החודש הזה) דקנין הוא שאותו המהות שהיה ברשות המוכר בא לרשות הלווקח.
And it was explained there that regarding the lights of Atzilus, it is impossible to say that they are the exact same essence as the hidden light within the Essence of the Emanator—since that [essence] is above revelation.	ונתבאר שם דבאורות דאצילות אי אפשר לומר שהן אותו המהות ממש דאור הנעלם שבעצמות המאציל, ושהוא למעלה מגילוי.
And the revelation in Atzilus is only a ray from the hidden light. (As is known, that above Atzilus shines the Essence of the Kav [Ray], while in Atzilus only the radiance of the Kav shines, etc.)	והתגלות דאצילות הוא בחינת הארה בלבד מאור הנעלם (וכידוע דלמעלה מאצילות מאיר עצמות הקו (ובאצילות רק הארת הקו כו').
Nevertheless, it is not a completely different essence, Heaven forbid, and for this reason it is called a kinyan—since it is not a new essence, even though it is not exactly the same.	אלא שאינו מהות אחר חס ושלום, ועל זה נקרא קנין לפי שאינו מהות חדש, אבל אינו אותו המהות ממש כו'.
But regarding the vessels, one can say that they are the very same essence as the vessels of Adam Kadmon (A"K).	אבל בכלים יש לומר שהן אותו המהות ממש בכלים דא"ק.
For in A"K, the vessels were already formed, as it says in <i>Ma'amar B'Sha'ah Shehikdimu</i> , Shaar Alef, end of perek beis—that otherwise, how could A"K be differentiated from Ein Sof, etc.?	דהנה בא"ק כבר נהווי הכלים, וכמו שכתוב במ"ב"ש ש"א סו"פ ב', דאלולי כן במה יפרד א"ק מהאין-סוף כו'.

The Rebbe Rashab

תר"סו

Parshas Acharei-Kedoshim

However, in A"K the vessels are in a state of total inclusion, all equal, and there is no distinct identity for Chochmah alone, or Binah alone, etc.	אֵלָּא שְׁבָאָ"ק הֵן בְּבְחִינַת הַתְּכֵלִיּוֹת מִמַּשׁ שְׁכָלִים הֵם בְּהַשְׁוָאָה מִמַּשׁ, וְאֵין נִפְרָד בְּחִינַת חֻכְמָה לְבִדָּה וּבְחִינַת הַבִּינָה לְבִדָּה כו'.
And the revelation of the Sefiros of Atzilus is that the Chochmah alone becomes defined, and Binah alone, etc.—that Chochmah of Atzilus appears as a distinct entity.	וְהַתְגַּלּוּת דְּסִפִּירוֹת דְּאַצִּילוֹת הוּא שְׁנִפְרָטָה בְּחִינַת הַחֻכְמָה לְבִדָּה וּבְחִינַת הַבִּינָה לְבִדָּה כו'. דְּחֻכְמָה דְּאַצִּילוֹת בָּאָה בְּפָנֵי עֲצָמָה לְבִדָּה כו'.
But it is the same Chochmah of A"K—only that it has now become distinct from the other Sefiros.	אָבֵל הִיא אוֹתוֹ הַחֻכְמָה דְּאַ"ק אֵלָּא שְׁנִפְרָטָה לְהִיּוֹת בְּפָנֵי עֲצָמָה מִשְׁאָרֵי הַסִּפִּירוֹת.
(And consequently, it becomes a defined entity, and the light is somewhat diminished, as explained elsewhere.)	וּמִמֵּילָא עַל-יְדֵי זֶה נַעֲשִׂית בְּבְחִינַת מְצִיאוֹת וּבְבְחִינַת (מַעוֹט הָאוֹר כו', וְכֵמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּמָקוֹם אַחֵר
And as explained elsewhere, the analogy for this is like several letters combined in one word, like the word "Baruch."	וְכֵמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּמָקוֹם אַחֵר הַמָּשָׁל עַל זֶה כְּמוֹ כַּמָּה אוֹתִיּוֹת מְצֻרָפוֹת יַחַד בְּתִיבָה אַחַת, כְּמוֹ תִּיבַת בְּרוּךְ
And when you separate the letter <i>Beis</i> by itself, for example—it is the very same <i>Beis</i> that was in the word "Baruch."	וְכִשְׁמִפְרָטִים מִמֶּנּוּ אוֹת ב' לְבִדּוֹ עַל דְּרוֹךְ מָשָׁל, הִנֵּה אוֹתוֹ הַב' מִמַּשׁ שֶׁהִיָּה בְּתִיבַת בְּרוּךְ כו'.
And similarly, the ten Sefiros of the vessels of Atzilus were separated from the vessels of A"K—such that the Chochmah of Atzilus is the very same essence as the Chochmah of A"K.	וְעַל-דְּרוֹךְ זֶה הוּא עֲנִיָּן מֶה שְׁנִפְרָטוֹ הַעֲשֵׂר סִפִּירוֹת בְּבְחִינַת הַכֻּלִּים דְּאַצִּילוֹת מִהַכֻּלִּים דְּאַ"ק, דְּבְחִינַת חֻכְמָה דְּאַצִּילוֹת הִיא אוֹתוֹ הַמָּהוּת דְּבְחִינַת חֻכְמָה דְּאַ"ק
And even though when it was included in A"K it existed in a state of simplicity and utter non-existence, such that they were all included equally, as explained above—	וְהֵגֶם דְּכֵמוֹ שֶׁהִיָּתָה כְּלוּלָה בְּאַ"ק הִיָּתָה בְּבְחִינַת פְּשִׁיטוּת וּבְבְחִינַת הַעֲדָר הַמְצִיאוֹת לְגַמְרִי, עַד שֶׁהָיוּ כְּלוּלִים יַחַד בְּהַשְׁוָאָה כו' כְּנִ"ל
Now, in its revelation, it becomes a distinct entity, etc.	וּבְהַתְגַּלּוּת הִיא בְּבְחִינַת מְצִיאוֹת כו'.
Behold, the aspect of simplicity and lack of distinct existence in Adam Kadmon (A"K) is only from the perspective of the Infinite Light (Ohr Ein Sof) that shines there.	הִנֵּה בְּחִינַת פְּשִׁיטוּתָהּ וְהַעֲדָר מְצִיאוּתָהּ בְּאַ"ק זֶהוּ רַק מַצַּד הָאוֹאֵם שֶׁמֵּאִיר שָׁם
For this is the difference between the lights and the vessels: that the lights are inherently in a state of "nothingness" (ayin) when included within their source.	דְּזֶהוּ הַהִפְרָשׁ בֵּין הָאוֹרוֹת לְכֻלִּים, דְּהָאוֹרוֹת הֵן בְּבְחִינַת אֵין בְּעֶצְמָם כְּשֶׁכְּלוּלִים בְּמָקוֹרָם
Even though this is because of their source—like the radiance of the sun when it is within the sun itself, where it is in a state of total nullification and nonexistence compared to the body of the sun—	עַם הֵייתָ שֶׁזֶּהוּ מַצַּד מְקוֹרָם (וְכֵמוֹ זִיו הַשֶּׁמֶשׁ בְּשֶׁמֶשׁ שֶׁהוּא בְּבְחִינַת אֵין וְאַפְסֵי וְכֻטֵּל בְּמְצִיאוֹת לְגַבֵּי מְאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ כו', כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּסִפְרֵי הַשֵּׁל"ה בְּחֻלְקֵי ב' פָּרָק (ג').

The Rebbe Rashab

תר"ס

Parshas Acharei-Kedoshim

—nevertheless, the light itself, in its essence, is in a state of abundant light, exceedingly so, meaning it exists on a lofty plane and in an entirely different manner than it appears later.	מכל מקום האור בעצמו הוא בבחינת ריבוי אור ביותר, הינו במדרגה נעלה ובאופן אחר מכמו שהוא אחר כך.
And [that light] is in a state of utter “ayin” (nothingness), to the point that it cannot be classified as any sort of revelation in the worlds;	ובבחינת אין בתכלית עד שאינו בכלל גילוי בעולמות
—and any revelation from it is merely a ray alone, as mentioned above.	והגילוי הוא רק הארה בלבד ממנו כו' כנ"ל
But regarding the vessels, their lack of manifest existence is not inherent.	אבל בכלים אין העדר מציאותם מצד עצמם
Inherently, they are indeed in a state of tangible existence, having come into being as distinct entities.	דמצד עצמם הם בבחינת מציאות שנתהוו להיות בבחינת מציאות כו'
(For this is the difference between the formation of the lights and the formation of the vessels: that the lights were not brought into existence to become entities, but only to serve as expressions of illumination.	דזהו ההפך בין התהוות האורות להתהוות הכלים, דהאורות לא נתהוו להיות בבחינת מציאות אלא להיות בבחינת גילוי אור
And in their source, they are revelations of the essence, etc.	ובשרשם הם בבחינת גילוי העצם כו'
But the vessels were created to be entities.)	(אבל הכלים נתהוו להיות בבחינת מציאות כו')
And their concealment or nonexistence is only due to the light that shines within and over them, as explained elsewhere.	והעדר מציאותם הוא מצד האור שמאיר בהם ועליהם כו', וכמו שכתוב במקום אחר
And when the vessels become distinct—when the light withdraws—they become defined entities.	וכשנפרטים, שנתעלם האור, נעשים בבחינת מציאות כו'
If so, regarding this it is even more fitting to apply the concept of “kinyan” (acquisition): that the vessels of Atzilus are the very same essence as the vessels of A”K.	ואם כן על זה יתכן יותר לומר ענין קנין, דהכלים דאצילות הם אותו המהות דכלים דא”ק
For in A”K they were also in a state of existence, only that in A”K they were concealed and included, in a state of simplicity—due to the light that shone there in a revealed manner.	שהם שם גם כן בבחינת מציאות, אלא שבא”ק היו בהעלם, כלולים בא”ק בבחינת פשיטות מצד האור שהאיר בגילוי
And in Atzilus, they emerged from concealment and are in a state of recognizable and tangible existence.	ובאצילות נתגלו מהעלם, והם בבחינת מציאות ניכרת ומורגשת כו'
However, it still needs to be explained: how can the concept of <i>giluy he’helem</i> (revealing what was hidden) apply to the vessels (kelim)?	אבל עדין צריך לומר איך שייך ענין גילוי ההעלם בכלים

The Rebbe Rashab

תר"ס

Parshas Acharei-Kedoshim

Is it not known as a principle that it is impossible for there to be a creation of <i>yesh mi-yesh</i> (something from something) unless there is first an aspect of <i>ayin</i> (nothingness) in between?	הלא ידוע הכלל דאי אפשר להיות התהוות יש מיש אם, לא שיהא בחינת אין באמצע
And as is known the analogy for this from planting a seed in the ground: that it cannot sprout unless it first rots and is destroyed entirely, becoming <i>ayin</i> —then and only then will the growth occur.	וכידוע המשל על זה מזריעת הגרעין בארץ, שאי אפשר שיהא ממנו צמיחה אם לא שירקב תחלה וייפסד. מציאותו לגמרי ויהיה אין, אז דוקא תהיה הצמיחה כו'.
And likewise in spirituality: it is impossible for there to be creation <i>yesh mi-yesh</i> unless it first passes through a state of <i>ayin</i> , as explained above.	וכן ברוחניות שאי אפשר להיות התהוות יש מיש אלא שיהיה בתחלה בבחינת אין כנ"ל
If so, it is not understood regarding the formation of the vessels from Adam Kadmon: for even in A"K they are already in a state of <i>metzius</i> (existence)—	ואם כן אינו מובן בהתהוות הכלים מא"ק, הרי גם בא"ק הן בבחינת מציאות
—even though there they are in a state of simplicity (<i>peshitus</i>), nonetheless in essence they are an actual <i>metzius</i> , as previously explained.	הגם ששם הן בבחינת פשיטות, מכל מקום בעצם הן בבחינת מציאות כמה שנתבאר לעיל
Until the vessels of Atzilus are called a <i>kinyan</i> (acquisition) in relation to this, i.e., that they are in a state of <i>giluy he'helem</i> (revelation of what was hidden).	עד שהכלים דאצילות נקראו קנין לגבי זה, והינו שיהם בבחינת גילוי הטהעלם בלבד
So how can there be existence from existence, through mere revelation of the hidden?	ואיך יתכן שיהא מציאות ממציאות בבחינת גילוי הטהעלם כו'
But the matter is as follows: Behold, it is written (Shemos 34:6): “And He called out: Havayah, Havayah,” which implies two Names of Havayah—	אבל הענין הוא: דהנה כתיב (שמות ל"ד, ו') ויקרא, הוי' הוי' – שיש ב' שמות הוי'
the lower Name of Havayah and the higher Name of Havayah.	שם הוי' דלתתא ושם הוי' דלעילא
And the explanation of “And He called out: Havayah, Havayah” is that He called and extended the lower Havayah from the higher Havayah—	ופירוש “ויקרא הוי' הוי'” – שקרא והמשיך שם הוי' דלתתא משם הוי' דלעילא
—or that He drew down additional lights from the higher Havayah into the lower Havayah.	או שהמשיך תוספת אורות משם הוי' דלעילא בשם הוי' דלתתא
For the lower Havayah is the Name that comes in revelation to bring into existence and sustain the worlds and creations—something from nothing.	דהנה שם הוי' דלתתא הוא שם הבא בגילוי לקות ולהתיות עולמות ובריות יש מאין
And this is the Name Havayah, meaning “Mehaveh” (causes to exist), which is the source for the creation of the worlds.	וזהו שם הוי' לשון מהנה – שהוא מקור להתהוות העולמות

The Rebbe Rashab

תר"סו

Parshas Acharei-Kedoshim

For in order for there to be a creation of <i>yesh me'ayin</i> (something from nothing), it must be through the four letters of the Name Havayah specifically—	דְּכַשְׁבִּיל שֶׁתְּהִיָּה הַתְּהוּוֹת יֵשׁ מֵאֵין, זֶהוּ עַל־יְדֵי ד' – אוֹתִיּוֹת שֵׁם הוּא' דְּוָקָא
the ם for contraction, the ה for expansion, etc.	י.ו"ד צְמָצוּם, ה"א הַתְּפִשּׁוּת כו'
And even though the creation was by the Name Elokim, as it says, "Bereishis bara Elokim," nonetheless there first had to be a contraction of light through the four letters of Havayah.	וְאַף שֶׁהַתְּהוּוֹת הָיְתָה עַל־יְדֵי שֵׁם אֱלֹהִים כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב "בְּרָא אֱלֹהִים" כו', מְכַל מְקוֹם תְּחִלָּה צָרִיךְ לְהִיט צְמָצוּם הָאוֹר עַל־יְדֵי ד' אוֹתִיּוֹת שֵׁם הוּא'
For without this, it would not be possible for creation to occur from the Name Elokim.	דְּלִלּוּלִי זֹאת לֹא הָיָה אֶפְשָׁר לְהִיט הַתְּהוּוֹת מִשֵּׁם אֱלֹהִים כו'
And it is also known that the verse "bara Elokim" does not mean that the Name Elokim itself created, for creation is from Havayah.	וְגַם יָדוּעַ דְּמָה שֶׁכְּתוּב "בְּרָא אֱלֹהִים" אֵין הַכּוֹנֵה שֵׁם אֱלֹהִים עֲצָמוֹ בּוֹרָא וּמְהַנֶּה
Rather, the Name Elokim is merely like a shield and casing for the Name Havayah, as it says, "For a sun and a shield is Havayah Elokim."	שֶׁהַתְּהוּוֹת הִיא מִשֵּׁם הוּא', וְשֵׁם אֱלֹהִים הוּא רַק כְּמוֹ מִגֶּן וְנִרְמַק לְשֵׁם הוּא', כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב "כִּי שֶׁמֶשׁ וּמִגֶּן הוּא' אֱלֹהִים" כו'
And this is the concept of the thirty vessels (lamed kelim) of Ze'er Anpin, which become the Naran (soul-lights) of Beriah, Yetzirah, and Asiyah.	וְזֶהוּ עֲנָן ל"מ כְּלִים דְּזַעִיר אֲנָפִין שְׁנַעֲשִׂים בִּר"ן, לְבִרְיָאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה
This is the soul-light of the lower worlds, from which the vessels of the ten sefirot of BY"A and all created beings were made.	שֶׁזֶהוּ אוֹר הַנְּשָׁמָה דְּבִי"ע שֶׁמִּמֶּנּוּ נִבְרְאוּ הַכְּלִים דִּי סְפִירוֹת דְּבִי"ע, וְגַם כָּל הַנִּבְרָאִים וְהַנוֹצְרִים וְהַנִּעֲשִׂים, כו'
As explained in Iggeres HaKodesh (section beginning <i>Ihu v'Chiyohi Chad</i>).	"כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּאַגְרַת הַקֹּדֶשׁ ד"ה "אִיהוּ וְחִיּוּהִי חַד
And the thirty vessels are the three letters <i>hey, vav, hey</i> of the Name Havayah, which clothe themselves in BY"A to bring them into being.	וְהֵל"מ כְּלִים הֵן ג' אוֹתִיּוֹת ה"ו"ה דְּשֵׁם הוּא' שֶׁמִּתְלַבָּשִׁים בְּבִי"ע לְהַוּוֹתָם כו'
This means that first there must be a contraction of the light through the four letters of Havayah, in order for there to be a <i>yesh me'ayin</i> creation.	וְהֵינּוּ שֶׁמִּתְחִלָּה צָרִיךְ לְהִיט צְמָצוּם הָאוֹר עַל־יְדֵי ד' אוֹתִיּוֹת שֵׁם הוּא', כְּדִי שִׁיכַל לְהִיט הַתְּהוּוֹת יֵשׁ מֵאֵין
And afterward, the actual creation is also through the letters and vessels of Havayah, as they clothe themselves in the Name Elokim, etc.	וְאַחֵר כִּף הַתְּהוּוֹת בְּפוֹעַל הִיא גַם־כֵּן עַל־יְדֵי הָאוֹתִיּוֹת וְכְלִים דְּהוּי' בְּהִתְלַבְּשׁוֹתָן בְּשֵׁם אֱלֹהִים כו'
And the matter is as follows: Behold, there are two types of flow (shefa).	וְהָעֲנָן דְּהֵנָּה יֵשׁ ב' מִיְּנֵי שֶׁפַע

The Rebbe Rashab

תר"סו

Parshas Acharei-Kedoshim

The first is that which comes in an orderly, gradual process— <i>me'ilah le'alul</i> , from cause to effect, from one <i>yesh</i> (being) to another <i>yesh</i> .	הא' הבאה בסדר והדרגה מעילה לעלול מיש ליש
In this type of shefa, the influence can come as it is in the mashpia (source) directly into the mekabel (recipient).	שיכול לבוא השפע כמו שהיא במשפיע אל המקבל
And similarly in the physical world, such as the giving of charity from a rich person to a poor person.	וכמו בגשמיות, בהשפעת הצדקה מעשיר לעני
And so too it is with spiritual influences, where the shefa comes to the recipient without a change in essence—	וכמו כן הוא בהשפעות רוחניות שבאה השפע אל המקבל בלי שנוי המוהות
as in the transmission of intellect from the mashpia to the mekabel, where they are comparable one to another—	כמו בהשפעת השכל מן המשפיע אל המקבל, שהם בערך זה לזה
and the very content of the influence, as it exists by the mashpia, arrives to the mekabel.	שגוף ההשפעה כמו שהיא אצל המשפיע באה אל המקבל כו'
The second type of shefa is that which comes through a leap of levels and degrees—	והשפע הב' היא הבאה בדילוג הערך והמדרגה
from the mashpia to the mekabel, with a total transformation of essence.	מן המשפיע אל המקבל בשנוי המוהות לגמרי
This is what is called <i>yesh me'ayin</i> —something from nothing—	זהו הנקרא יש מאין
because there is absolutely no comparison between the mekabel and the mashpia.	לפי שאין ערך כלל למקבל לגבי המשפיע
In such a case, the shefa must come from the mashpia only through a complete contraction (<i>tzimtzum</i>) of the light of His essence—	שאז צריך שתבוא השפע מן המשפיע על ידי כתינת עצמות אור עצמותו לגמרי
in order that the influence may come in accordance with the capacity of the vessel of the recipient alone.	כדי שתוכל לבוא השפע לפי ערך כלי המקבל בלבד
And this refers to the power and divine light from the Supreme Infinite One, Who is beyond limitation and end—	והינו בבחינת כח ושפע אור האלהי העליון שהוא בלתי בעל גבול ותכלית
and there is absolutely no comparison between a limited creation and the Unlimited, as is known.	ואין ערך כלל לנברא הבעל גבול לגבי הבלתי בעל גבול פידוע
Therefore, when it became necessary that created beings with limitation (<i>ba'al gevul</i>) should come into existence from the Creator Who is unlimited,	ועל כן כשהצרך להיות התהוות נבראים בעל גבול מהבורא יתברך שהוא בלתי בעל גבול
it could not happen in the way of the first kind of shefa—emanation from the essence of the mashpia in a direct chain of descent—	אי אפשר להיות כמו אופן שפע הא' מעצמות המשפיע בדרך עליו והשתלשלות

The Rebbe Rashab

תר"ס

Parshas Acharei-Kedoshim

but only through a total <i>tzimtzum</i> (constriction) of the Divine light first.	אֵלָא עַל-יְדֵי בְּחִינַת צְמֻצוֹם הָאוֹר הָאֵלֶּהִי בְּתַחֲלָה לְגַמְרִי.
This is in order that afterward there could be a transformation of the light into what is necessary for the nature of a created being with limitations.	וְהוּא כְּדִי שִׁיִּהְיֶה אַחֵר כִּף שְׁנוֵי הָאוֹר לְפִי הַנִּצְרָף לְהִיּוֹת מִהוּת הַתְּהוּוֹת הַבְּרִיאָה דְּבַעַל גְּבוּל כּו'.
Without this, there would not be any possibility for <i>ba'al gevul</i> to exist; rather, everything would be G-dliness—Unlimited.	וּבְאֵין לֹא – לֹא הִיָּתָה מְצִיאוֹת בַּעַל גְּבוּל, אֵלָא הַכֹּל הִיָּה בְּבְחִינַת אֱלֻקוֹת בְּלִמְדָּה בַּעַל גְּבוּל.
And this is the concept of the four letters of the Name Havayah, which is the Name of <i>mehaveh</i> —One who brings into being—	וְזֶהוּ עֲנֵן ד' אוֹתִיּוֹת שֵׁם הו"י – דְּהו"י לְשׁוֹן מְהַוֶּה,
as a verb of action, meaning the One who brings all into existence from nothing to something.	בְּבְחִינַת שֵׁם הַפְּעוּלָה – שְׁמִתָּהוּ אֶת הַכֹּל מֵאֵין לֵישׁ כּו'.
And as is known, the letter <i>yud</i> of the Name Havayah, which is only like a mere dot with no expansion in length or width—	וְכֵמוּ שִׁידוּעַ דְּאוֹת יו"ד דְּשֵׁם הו"י – שְׂאִינָה אֵלָא כְּמוֹ – נְקוּדָה בְּלִבְד בְּלִי הַתְּפִשְׁטוּת שְׂטַח אֲרֶץ וְרוּחַב
this alludes to the <i>tzimtzum</i> of the light of the Essence, that first conceals and contracts all of the essence of the Divine shefa,	מִזְוָה עַל בְּחִינַת צְמֻצוֹם אוֹר הַעֲצָם – שְׂמַעְלִים וּמְצַמֵּצִים בְּתַחֲלָה כָּל בְּחִינַת אוֹר הַשְּׁפַע שְׂבַעֲצָמוֹתוֹ לְגַמְרִי,
until there remains only like a single point.	עַד שֶׁנִּשְׁאַר רַק כְּמוֹ נְקוּדָה אַחַת בְּלִבְד
And the concept of this <i>nekudah</i> (point) is that it is merely what remains from the essence of the shefa (flow) only for the sake of the creation of limited beings (<i>ba'alei gevul</i>)—	וְעֵנִן נְקֻדָּה זֹאת רַק מִה שֶׁנִּשְׁאַר מֵעֲצָם הַשְּׁפַע רַק לְצוּרָה הַתְּהוּוֹת הַנִּבְרָאִים בַּעַל גְּבוּל בְּלִבְד,
and this is but a single point relative to the previous light.	וְשֶׁזֶהוּ רַק נְקֻדָּה אַחַת לְגַבִּי הָאוֹר הַקּוֹדֵם
And even this is in a state of <i>tzimtzum</i> (constriction), and it is only in a general form.	וְגַם זֹאת הִיא בְּבְחִינַת צְמֻצוֹם וּבְבְחִינַת כְּלָלוֹת בְּלִבְד כּו'.
(For the fact that it is in a general state is also a <i>tzimtzum</i> relative to the prior expansive light—even regarding its external aspect, and certainly in relation to its subsequent expansion—	דְּמֵה שֶׁהִיא בְּבְחִינַת כְּלָלוֹת וְהוּא גַם כֵּן צְמֻצוֹם לְגַבִּי) הַתְּפִשְׁטוּת הָאוֹר הַקּוֹדֵם (גַּם לְגַבִּי בְּחִינַת חִיצוֹנִיּוֹת שְׂבֹב), (כו')
and relative to the expansion that follows, this general level is considered great light, etc.)	וּלְגַבִּי בְּחִינַת הַתְּפִשְׁטוּת שְׂאַחֵר כִּף – בְּחִינַת כְּלָלִית זֶה (הִיא בְּבְחִינַת רִיבּוּי אוֹר כּו'.
And the well-known analogy for this is the transmission of intellect and wisdom from a great teacher to a student of vastly inferior capacity—	וְהַמְּשָׁל בְּזֶה יְדוּעַ מִהַשְּׁפַעַת שְׂכָל וְחֻכְמָה מֵרַב גְּדוֹל אֶל תַּלְמִיד קָטָן הָעָרֹץ
where there is no comparison at all between the student and his teacher, such that he could receive the intellect in its breadth and depth as it is with the teacher—	שֶׁאֵין עָרֹף כָּלֵל לְתַלְמִידוֹ אֵלּוּ שְׂיוֹכֵל לְקַבֵּל הַשְּׂכָל כְּמוֹ שֶׁהוּא אֵצֶל רֹחֵב חֻכְמָתוֹ וּבִינָתוֹ

The Rebbe Rashab

תר"ס

Parshas Acharei-Kedoshim

therefore it is certain that the teacher who wishes to transmit must constrict the essential light of this intellect—	על כן ודאי צריך שהרב החפץ להשפיע – לצמצם, עצם אור שפע שכל זה
such that the teacher's own understanding of the idea is not revealed in that transmission.	כדי שלא יתגלה השכלת עצמו באותו השכל
What remains is only a single point—this is the <i>tzimtzum</i> of the intellect to what is fitting for the recipient, who is infinitely distant from the essence of the teacher's intellect.	ונשאר רק נקודה אחת – שזהו מה שנצמצם מן השכל מה שבערך לבוא אל המקבל שבאין ערך לגבי אור עצם שכלו
And this point includes, in a hidden and constricted way, all that will later be transmitted to the student in width and length, etc.	ונקודה זו כוללת בהעלם וצמצום כל מה שישפיע למקבל בארך ורוחב כו'
And the <i>hei</i> that comes after the <i>yud</i> represents the expansion in width and length of that influence,	וענין הה"א שאחר היו"ד – היא בחינת התפשטות, בארך ורוחב בענין השפע הזה
as needed in order for it to reach the recipient specifically.	כפי הצריך לבוא אל המקבל דוקא
For the point itself, as it is, is still only general, and the recipient cannot yet grasp from it any intellectual matter—	כי הנקודה כמו שהיא – היא עדין בחינת כללות, ואין המקבל יודע ממנה את הענין השכלי
for it is above his comprehension.	שזהו למעלה מהשגתו
And even within that point there is still much light, as is known—	וגם יש בנקודה ריבוי אור עדין, כידוע
that any intellectual light in general is still in a state of great light, and this is not yet in proportion to the recipient.	שכל אור שכל כמו שהוא בכללות – הוא בבחינת ריבוי אור, ואינו עדין לפי ערך המקבל
Therefore, the specific details within that point must be broken down, according to what the recipient can grasp—	אלא צריך לפרט הפרטים שבנקודה – מה שאפשר לבוא בהשגת המקבל
and even in this, the light and revelation that was within the general point becomes hidden.	וגם בזה נתעלם האור והגילוי שבנקודה הכללית כו'
However, all this occurs within the essence of the <i>mashpia</i> (giver), as he evaluates and envisions the particulars of the concept in himself—	אבל כל זה בעצם המשפיע, שמשער בעצמו הפרטים, שבשכל
similar to how one forms in his mind how to bring an image or concept into words or writing.	וכמו שמצייר במחשבתו איך להביא את הציוור (או) (השכל בלשון וכתובה
And afterwards comes the <i>vav</i> , which descends in a straight line from above to below—	– ואחר כך הוא הו"ו שהולך ביושר מלמעלה למטה
a short and narrow line: this is the drawing down of the influence from the <i>hei</i> , after he has evaluated the details according to the recipient—	קו צר ומצמצם – זהו הלוך השפע דה"א לאחר ששער את הפרטים לפי ערך המקבל

The Rebbe Rashab

תר"סו

Parshas Acharei-Kedoshim

even though it is still within himself. Afterwards comes the <i>vav</i> —which is the drawing forth and revelation, the influence itself into the recipient—	אף שהיה בעצמו עדין. אחר כך הוא הו"ו – שהוא, ההמשכה והגילוי, והיא ההשפעה אל המקבל
in the form of a direct, vertical drawing down from above to below.	בבחינת המשכה בקו ישר מלמעלה למטה
And this is when the intellect arrives in concise form, without the expanded details—	והיגיו מה שפא השכל בקצרה, בלי התרחבות הפרטים
but still as a downward drawing, like the Mishnah, which contains the details in short form—	אבל בבחינת המשכה מלמעלה למטה. וכמו קצור, המשנה – שיש בה את הפרטים
though not yet elaborated or detailed in every part of the matter.	אלא שהם בקצרה – שאינם מבוארים עדין, וגם לא נפרטו כל הפרטים שבכל ענין
And the top of the <i>vav</i> is a <i>yud</i> —this is the aspect of <i>tzimtzum</i> (contraction) from the previous expansion.	והוא"ו בראשו יו"ד – שהוא בחינת הצמצום מן, ההתפשטות הקודמת
For in this downward extension, the light becomes even more concealed, etc.	דבהמשכה זו מתעלם עוד האור כו'
And afterwards, the <i>hei</i> (the final one) is the expansion and unfolding of the details that are within the <i>vav</i> —	ואחר כך ה"ה – היא התפשטות והתרחבות הפרטים, שבהו"ו
and it is the “area” grasped by the recipient.	והוא השטח הנתפס בהמקבל
For the downward flow of the <i>vav</i> is not in a manner of complete grasping and comprehension within the vessel of the recipient—	פי ההמשכה דו"ו אינה בבחינת תפיסה והשגה ממש, בכלי המקבל
for at that stage he only knows the general concept of the idea, as explained above.	פי זהו רק מה שהוא יודע את השכל בכללות עדין, כנ"ל
It has not yet reached him in a form he can fully grasp, concretely, according to his physical senses and vessels.	ואינו בא אצלו בבחינת תפיסה בהגשמה לפי ערוך החושים והכלים שלו
But the <i>hei</i> is the “surface” of the recipient—what becomes grasped in his own vessels and reaches him in tangible form, suited to his senses.	אבל ה"ה – זהו השטח של המקבל שנתפס בכלים שלו, ובא אצלו בהגשמה לפי ערוך החושים שלו
(And nonetheless, through this, there is a revelation of light, and it refines his vessels. However, the matter is received only in proportion to his vessels, etc.)	ומכל מקום מאיר לו עלידי זה גילוי אור, וזה מוצף (את כליו, אלא שפא הענין לפי ערוך הכלים שלו כו')
And all this is explained elsewhere.	בכל כתוב במקום אחר
And from this analogy, the supernal concept is understood—that this is the main reason why the Name Havayah is called so:	והנמשל מכל זה יודע למעלה – עקר טעם קריאת שם, הו"י על שם בחינת התהוות כל בעל גבול מבעל גבול

The Rebbe Rashab
תר"ס
Parshas Acharei-Kedoshim

because there is no comparison at all between them—	שאינו ערך כלל ביניהם
therefore, it was necessary that this be through these four letters of the Name Havayah:	על פן הצורך להיות על-ידי ד' אותיות אלו דשם הוי'
the <i>yud</i> representing the initial <i>tzimtzum</i> of the essential light—this is the total concealment and contraction until only a point of <i>yud</i> remains.	שהוא יו"ד – צמצום אור העצם בתחילה, שנהו ההעלם והצמצום לגמרי עד שלא נשאר רק הנקודה דיו"ד.
And this is the concept of the constriction of <i>Chochmah</i> (wisdom), for the sake of creating a <i>ba'al gevul</i> through <i>yesh me'ayin</i> —	והוא ענין צמצום החכמה בשביל מעשה בעל גבול – מאין ליש
like one who constricts the very power of his intellect for the sake of a simple understanding, such as building a structure—	כמו שמצמצם עצם כח שכלו בשביל השכלה קטנה – לבנות בנין
meaning, to bring forth an idea that is not at all comparable to his own inner intellect.	והינו לבוא לכלל שכל שאינו במהות וערך שכלו כלל כו'.
And this is the level of the <i>nekudah</i> (point), which is the <i>Chochmah</i> (wisdom) related to the creation of the worlds—	וזהו בחינת הנקודה – היא החכמה השכיכת לבריאת העולמות
which is utterly incomparable to the Essence, as discussed above.	שהיא באין ערך לגבי העצם כלל כו'
And this <i>nekudah</i> of <i>Chochmah</i> contains within itself all aspects of light and vitality that are relevant to the worlds.	ונקודה זו דחכמה כוללת בעצמה כל בחינת אור וחיית השיגור אל העולמות כו'
And this is the meaning of “Bereishis” [Genesis]—it too is a divine saying, but it is a general utterance,	והוא ענין “בראשית” – נמי מאמר הוא, אלא שהוא מאמר כללי
which includes everything that will be extended from it across time and space—through six days of action and the generality of Atzilus, Beriah, Yetzirah, and Asiyah,	שכולל כל מה שישמשו ממנו בזמן ומקום – בעשיה ששה ימים, גם בכללות דאבי"ע
which are destined to unfold throughout the six thousand years [of world history].	שעתיד להמשך בשית אלפי שנים כו'
And this is the <i>yud</i> of the Name Havayah, which indicates a continuous and future state—	והוא יו"ד דשם הוי', שמורה ענין עתיד ותמידי
like the <i>yud</i> in the phrase “So would Iyyov do...” (Iyov 1:5), which indicates habitual future action.	כמו יו"ד ד”ככה יעשה איוב” כו'
This is because this <i>yud</i> includes all that will continuously emerge in the future.	והינו כי יו"ד זה כולל כל מה שעתיד להמשך תמיד כו'.
However, it is not revealed, but rather contained in a concealed and concentrated manner.	ולא שהוא בגילוי, אלא כולל בהעלם ובתמצית עדן כו'.
And because it is still in a general form and radiates with abundant light,	ולחיותו בבחינת כללות עדן ומאיר בה ריבוי אור

The Rebbe Rashab

תר"ס

Parshas Acharei-Kedoshim

the entire level of the <i>yud</i> is not in a revealed state at all with regard to the worlds.	הנה כללות בחינת אות יו"ד אינה בבחינת גילוי כלל, עדין לגבי העולמות
And it is impossible that the worlds be created from it directly.	ואי אפשר להיות מזה התהוות העולמות כו'
There must follow afterward the level of expansion represented by the first <i>hei</i> ,	וצריך להיות אחרי כך בחינת התפשטות דה"א, ראשונה
which is when the details that are within the <i>nekudah</i> are specified—	שזהו מה שנופרטו הפרטים שבנקודה
this is a more revealed level, more related to the worlds.	שזהו בחינת הגילוי יותר השיך אל העולמות
Nevertheless, this constitutes a concealment of the light relative to the <i>nekudah</i> ,	אך בזה מתעלם האור לגבי הנקודה כו'
and still, all of this is within the essence of the <i>mashpia</i> (source).	ומכל מקום כל זה עדיין בעצם המשפיע
And it is still above the level of revelation to the recipients—certainly not in a way that it would be grasped by them (that is, as actual <i>yesh</i> existence).	והוא למעלה עדיין מבחינת גילוי אל המקבלים, וכל שכן להיות בבחינת תפיסה בהמקבלים (והינו להיות). (מזה בחינת היש ממשי כו')
And on this it is said (Devarim 29:28), “The hidden things are for Hashem our G-d”—referring to the levels of <i>Chochmah</i> and <i>Binah</i> ,	ועל זה נאמר (דברים כ"ט, כ"ח) “הנסתרות לה', אלקינו” — בחינת חכמה ובינה
which are still hidden and concealed, and have not yet come into a revealed state in the worlds.	שזהו מה שנסתר ונעלם עדיין ואינו בא בבחינת גילוי בעולמות עדיין כו'
And only afterward does it say “and the revealed things belong to us...”—referring to the <i>hei</i> , the level of revelation.	ואחר כך — “והנגלות לנו” כו', ו“ה” נגלות” כו'
This means that after the <i>hei</i> , the light is further constricted and descends into the <i>vav</i> —	והינו — שאחר הה"א מתצמצם עוד האור ובא באות וו
this is the level of <i>Ze'ir Anpin</i> , which is called “ <i>Eleh</i> ” (אלה), a term indicating revelation—	שזהו בחינת זעיר אנפין — שנקרא “אלה” לשון גילוי
and it is the level of light revealed to the worlds, as it is written (Tehillim 89:3), “For I said: ‘The world shall be built with kindness.’”	והוא בחינת גילוי אור אל העולמות, וכמו שכתוב “(תהלים פ"ט, ג'): “כי אמתתי — עולם חסד יבנה
“Remember Your compassion and Your kindnesses, for they are from time immemorial” (Tehillim 25:6).	זכר רחמיך וחסדיך כי מעולם היתה” (תהלים כ"ה, ו')
However, this revelation—even though it is in the category of drawing down—is still in a general state,	אבל גילוי זה — הגם שהוא בבחינת המשכה — מכל מקום הוא בבחינת כללות עדיין
and from it, it is impossible for there to be an actual creation of <i>yesh me'ayin</i> (something from nothing),	ואי אפשר להיות מזה התהוות בחינת יש מאין ממשי

The Rebbe Rashab

תר"ס

Parshas Acharei-Kedoshim

except from the aspect of the <i>surface</i> (<i>shetah</i>) of the final <i>hei</i> ,	אֶלָּא מִבְּחִינַת שְׂטח דה"א אַחֲרוֹנָה
which is the actual active power within the recipient itself—to bring about creation from total <i>ayin</i> to <i>yesh</i> .	וְשֶׁהוּא בְּחִינַת כַּח הַפּוֹעֵל בְּנִפְעָל מִמֶּשׁ לִהְיוֹת הַהֲתַהוּוֹת מֵאֵין לֵישׁ גָּמוּר כו'
And the general structure of the four letters of the Name Havayah corresponds to the ten sefirot of Atzilus, in order and gradation—	וּבְלִלוֹת ה' אוֹתִיּוֹת הוּי' – הֵן בַּעֲשָׂר סְפִירוֹת דְּאַצִּילוֹת, בְּסֹדֶר וְהִדְרָגָה
namely, the levels of Chochmah, Binah, Ze'eir Anpin, and Malchus.	דְּבְחִינַת חֻכְמָה-בִּינָה-זְעִיר אֲנְפִין-וּמַלְכוּת
And as is known, Atzilus in general is a mediating level between the <i>Ein Sof</i> Emanator and the creations.	וּבְיָדוּעַ – דְּאַצִּילוֹת בְּכָלִלוֹת הוּא בְּחִינַת מְמַצֵּעַ בֵּין אוֹא"ס הַמְאָצִּיל אֶל הַנִּבְרָאִים
And the four letters of Havayah represent the sequence of bringing and drawing the light in a manner that makes it possible for <i>yesh</i> to be created in BY"A.	וְה' אוֹתִיּוֹת שֵׁם הוּי' – הֵן סֹדֶר הַבָּאָה וְהַמְשָׁכַת הָאוֹר שִׁיְהִיגָה אֶפְשָׁר לִהְיוֹת מִמֶּנּוּ הַתְהוּוֹת הֵישׁ דְּבִי"ע כו'
(The initial <i>tzimtzum</i> of the <i>yud</i> , in the level of <i>Chochmah</i> , is where the light first enters in a manner of no comparison at all to the Essence of <i>Ein Sof</i> —the <i>sovev kol almin</i> ;	וְרֵאשִׁית הַצְמָצוּם דִּי"ד בְּבְחִינַת חֻכְמָה – הוּא שָׂבָא) הָאוֹר בְּדֶרֶךְ אֵין עֶרֶךְ לְגַבִּי עֲצָמוֹת אוֹא"ס הַסּוֹבֵב כָּל עֲלָמִין
and as mentioned above on the verse: “And <i>Chochmah</i> is found from <i>Ayin</i> ,”	וְכִמּוֹ שְׁנֵתִּבְאָר לְעֵיל בְּעֵנֵן “וְהַחֻכְמָה מֵאֵין תִּמְצָא” כו'
and likewise it is explained elsewhere that even <i>Chochmah</i> is like <i>ayin</i> relative to <i>Kesser</i> , etc.)	(וְכֵן הוּא בְּדֶרֶכִּי פֶשֶׁט בְּחֻכְמָה לְגַבִּי הַקֶּתֶר כו')
And from <i>Chochmah</i> downward, the contraction is in stages and degrees.	וְאַחֵר כִּךְ מִהַחֻכְמָה וְלַמַּטָּה – הוּא בְּבְחִינַת צְמָצוּם מִמְדְּרָגָה לְמְדְּרָגָה בְּבְחִינַת סֹדֶר וְהִדְרָגָה כו'
And this Name Havayah is what is revealed for the purpose of the creation of the worlds—	וְשֵׁם הוּי' זֶה – הוּא שָׂבָא בְּגִילּוֹי לְצוּרָה הַתְהוּוֹת הָעוֹלָמוֹת
this is the revelation of the light of Atzilus, as mentioned earlier (see discourse <i>Hachodesh Hazeh</i>),	שְׁזֵהוּ גִילּוֹי בְּחִינַת הָאוֹר דְּאַצִּילוֹת, וְכִמּוֹ שְׁנֵתִּבְאָר לְעֵיל (“בְּדִ”ה” הַחֹדֶשׁ הַזֶּה
that Atzilus is the level of revelation, and it exists for the sake of the creation of BY"A, as explained above.	דְּאַצִּילוֹת הוּא בְּחִינַת הַגִּילּוֹי, וְהוּא בְּשִׁבִּיל הַתְהוּוֹת בִּי"ע כו' קִבְּלָה
And afterward, these four letters are revealed in BY"A—	וְאַחֵר כִּךְ בָּא בְּחִינַת ד' אוֹתִיּוֹת אֵלוּ בְּגִילּוֹי בִּי"ע
and this is the matter of the thirty vessels of Ze'eir Anpin and Nukva (Zon),	וְהוּא עֵנֵן ל"מ כְּלִים דְּזו"ן
which become the <i>neshamah</i> (soul-level) of BY"A and create <i>yesh me'ayin</i> —	שְׁנַעֲשִׂים בְּחִינַת נִשְׁמָה לְבִי"ע, וְמֵהוּיִם מֵאֵין לֵישׁ

The Rebbe Rashab

תר"ס

Parshas Acharei-Kedoshim

these are the levels of <i>Nefesh-Ruach-Neshamah</i> of Ze'eir Anpin and Malchus, which correspond to the three letters <i>hei-vav-hei</i> .	וְהֵם בְּחִינַת נִרְ"ן דְּזו"א וּמַלְכוּת, שֶׁהֵן ג' אוֹתִיּוֹת ה"ו"ה
And the <i>yud</i> corresponds to the level of Atzilus.	וְהִי"ד – הִיא בְּחִינַת אֲצִילוֹת כו'
And this is the meaning of “With the <i>yud</i> He created the World to Come”—referring to Gan Eden,	וְזֶהוּ “בִּיּוֹד נִבְרָא עוֹלָם הַבָּא” – גַּן עֵדֶן
which is the intermediary between Atzilus and Beriah.	וְשֶׁהוּא מְמַצֵּעַ בֵּין אֲצִילוֹת וּבְרִיָּאָה
And it is known that in Gan Eden, the light of Atzilus shines—	וּבְנִידוּעַ – דְּבָגֵן עֵדֶן מֵאִיר גִּילּוֹי אוֹר הָאֲצִילוֹת
for the souls sit and delight in the radiance of the Shechinah—	דְּנִשְׁמוֹת יוֹשְׁבוֹת וְנִהְנֹת מִזֵּי הַשְׁכִּינָה
which is the revelation of the essence of Divinity as apprehended by the righteous souls in Gan Eden.	וְשֶׁהוּא בְּחִינַת גִּילּוֹי מַהוּת הָאֱלֹקִיּוֹת הַמוֹשִׁג לְנִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים בְּגַן עֵדֶן כו'
And the <i>hei</i> corresponds to the World of Beriah—	וְהֵה"א – הִיא בְּעוֹלָם הַבְּרִיָּאָה
where the essence of Divinity does not shine, only a comprehension of its <i>existence</i> alone—	שֶׁאֵינָהּ מֵאִיר שֶׁם מַהוּת אֱלֹקִיּוֹת מִמֶּשׁ, אֲלָא בְּחִינַת הַשְׁגָּת הַמַּצִּיאוֹת בְּלִבָּד
as our Sages said regarding the verse “For no man shall see Me and live...”—	– וּכְמ"ש רַבּוֹתֵינוּ ז"ל עַל-פְּסוּק “כִּי לֹא יִרְאֵנִי” כו'
even the holy Chayos (supernal beings) do not see the glory in a manner of perceiving the essence.	אֲפֹלוּ חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ כו' – אֵינָם רוֹאִים אֶת הַכְּבוֹד בְּבְחִינַת רְאִית מַהוּת כו'
And nevertheless, they grasp the aspect of the <i>metzius</i> (existence) of G-dliness with complete intellectual comprehension, etc.	וּמִכָּל מְקוֹם מְשִׁיגִים בְּחִינַת הַמַּצִּיאוֹת דְּאֱלֹקִיּוֹת בְּהִשְׁגָּה גְמוּרָה כו'
And this is the meaning of the verse “Seraphim stand above Him”—above the <i>vav</i> .	וְזֶהוּ עֲנִין “שֶׁרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ” – מִמַּעַל לְו"ו
That is, because the Supernal <i>Ima</i> (Binah) dwells in the <i>Throne</i> , which is the concept of comprehension and understanding of G-dliness—	וְהֵינוּ לְפִי שְׂאִימָא עֵילָאָה מְקוֹנָא בְּפוֹרְסִיָּא, וְשֶׁהוּא עֲנִין הַהִשְׁגָּה וְהַבְּנָה בְּאֱלֹקִיּוֹת
and the revelation of G-dliness shines to them through their comprehension.	וּמֵאִיר בָּהֶם גִּילּוֹי אֱלֹקִיּוֹת עַל-יְדֵי הַשְׁגָּתָם כו'
Therefore, the World of Beriah is not yet in a state of tangible <i>yesh</i> (existence)—	וְלָכֵן עוֹלָם הַבְּרִיָּאָה אֵינוֹ עֲדִין בְּבְחִינַת יֵשׁ מִמֶּשׁ
that is, because the revelation of G-dliness shines there.	וְהֵינוּ מִפְּנֵי שְׂמֵאִיר שֶׁם גִּילּוֹי אֱלֹקִיּוֹת כו'
And as explained above, the <i>yud</i> and the first <i>hei</i> are still for Himself, so to speak—	וּכְמוֹ שְׁנוֹתְבָאָר לְעֵיל – דְּהִיּוֹד וְהֵה"א – הֵן כְּמוֹ שֶׁלְעַצְמוֹ עֲדִין

The Rebbe Rashab

תר"ס

Parshas Acharei-Kedoshim

likewise, in the worlds, the World of Beriah is not yet in a revealed state of <i>yes</i> h,	כֵּן גַם בְּעוֹלָמוֹת – דְּעוֹלָם הַבְּרִיָּאָה אֵינוֹ עֲדִיין בְּבְחִינַת יֵשׁ בְּגִילּוּי
but only a potential for <i>yes</i> h-hood, as is known and explained elsewhere.	אֵלָּא בְּחִינַת אֶפְשָׁרוּת הַיֵּשׁ בְּלִבְד כּו', כִּידוּעַ וּמִבְּאֵר בְּמָקוֹם אֲחֵר
And it is called darkness and concealment relative to what is below, as it says, “and He created darkness,” etc.	וְנִקְרָא חֹשֶׁךְ וְהַעֲלָם לְגַבִּי לְמַטָּה, וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב “וַיְבֹרָא חֹשֶׁךְ” כּו'
And the revelation of <i>yes</i> h is in Yetzirah, which is called <i>or</i> (light)—	”וְהַתְגַּלּוּת הַיֵּשׁ הוּא בְּיִצְרָה, וְנִקְרָא “אוֹר
that is, because in Yetzirah shines the level of the <i>vav</i> of the Name Havayah,	וְהֵינּוּ – לְפִי שֶׁבְּיִצְרָה מֵאִיר בְּחִינַת ו' וְדָשֵׁם הוּא
as explained above, that this is the contracted light from the expansion of the first <i>hei</i> ,	שֶׁנִּתְצַמְצַם הָאוֹר מִבְּחִינַת הַתְּפִשְׁטוּת דִּה"א רִאשׁוֹנָה
and it comes in a revealed way to the recipients.	וְכָא בְּבְחִינַת גִּילּוּי אֶל הַמְקַבְּלִים כּו'
Therefore, in the worlds, this results in a revealed state of <i>yes</i> h in the World of Yetzirah.	וְלִכֵּן בְּעוֹלָמוֹת נַעֲשִׂית מְזָה בְּחִינַת מְצִיאוֹת יֵשׁ בְּהַתְגַּלּוּת בְּעוֹלָם הַיִּצְרָה כּו'
And nevertheless, it is known that even the World of Yetzirah is also not yet in the category of complete <i>yes</i> h.	וּמִכָּל מָקוֹם יָדוּעַ – דְּעוֹלָם הַיִּצְרָה גַּם־כֵּן אֵינוֹ עֲדִיין בְּבְחִינַת יֵשׁ מִמֶּשׁ
And the essence of <i>yes</i> h is in the World of Asiyah specifically—	וְעֵקֶר הַיֵּשׁ – הוּא בְּעוֹלָם הַעֲשִׂיָּה דְנִקְא
because the <i>hitlabshus</i> (investiture) in Asiyah is the level of the final <i>hei</i> , Malchus of Atzilus—	לְהִיּוֹת דְּהַתְּלַבְּשׁוֹת בְּעֲשִׂיָּה – הִיא בְּחִינַת ה"א אַחֲרוֹנָה, מַלְכוּת דְּאַצִּילוּת
the <i>ofan</i> (wheel) in Asiyah, which is the ultimate contraction of the light to be grasped by recipients and worlds.	דְּ“אוֹפֵן” בְּעֲשִׂיָּה – וְהוּא בְּחִינַת תְּכֵלִית צְמֻצוֹם הָאוֹר, לְהִיּוֹת נִתְפָּס בְּמַקְבְּלִים וּבְעוֹלָמוֹת
That is, what becomes grasped as <i>yes</i> h, in created beings—	הֵינּוּ מַה שֶׁנִּתְפָּס בְּבְחִינַת יֵשׁ דְּנִבְרָאִים
and this is the Divine power that creates from <i>ayin</i> to <i>yes</i> h literally.	וְהוּא הַכֹּחַ הָאֱלֹהִי הַמְּהִיבָה מֵאֵין לַיֵּשׁ מִמֶּשׁ כּו'
Thus, the Name Havayah becomes revealed in the worlds of BY”A to create them from <i>ayin</i> to <i>yes</i> h.	וְנִמְצָא – דָּשֵׁם הוּא כָּא בְּגִילּוּי בְּעוֹלָמוֹת דְּבִי"ע לְהַהוֹתֵם מֵאֵין לַיֵּשׁ כּו'
And this is the reason why all beings can praise and exalt the Name Havayah—even angels and the lowest creatures in the heavens and earth and all their hosts—	וְזֶהוּ הַטַּעַם שֶׁכָּל הַבְּרוּאִים יְכוּלִּים לְהִלֵּל וּלְשַׁבַּח לְשֵׁם הוּא – אֶפְלוּ הַמַּלְאָכִים וּבְרוּאִים הַתַּחְתּוֹנִים בְּיוֹתֵר, בְּשָׂמִים וְאַרְצ' וְכָל צְבָאָם
as it says, “Let them praise the Name of Havayah...”	וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב “יְהַלְלוּ שֵׁם הוּא” כּו'

The Rebbe Rashab

תר"סו

Parshas Acharei-Kedoshim

Now, the Name Havayah belongs specifically to souls—its essence is revealed primarily through Torah and mitzvos, which are called “Torat Hashem” and “Mitzvot Hashem,” etc.,	וְהָרִי שֵׁם הוּא – שִׁיף לְנִשְׁמוֹת דְּוָקָא, וְהַעֲקָר עַל־יָדֵי תוֹרָה וּמִצְוֹת שֶׁנִּקְרְאוֹת “תּוֹרַת הוּא” וְ“מִצְוֹת הוּא” כו’
as it says, “And I appeared to Avraham... but My Name Havayah I did not make known to them,” and “Therefore say to the children of Israel: I am Havayah,” through Torah and mitzvos, etc., as explained elsewhere.	וּכְמוֹ שֶׁכְּתוּב “וְאַרְא אֶל אַבְרָהָם” כו’, “וַיִּשְׁמִי הוּא” לֹא נִודַעְתִּי לָהֶם” כו’, “לָכֵן אֲמֹר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי הוּא” – עַל־יָדֵי תוֹרָה וּמִצְוֹת כו’, וּכְמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּמָקוֹם אַחֵר
Nevertheless, all created beings praise and exalt the Name Havayah,	וּמְכַל מְקוֹם – כָּל הַבְּרוּאִים מְהַלְלִים וּמְשַׁבְּחִים לְשֵׁם הוּא, כו’
but this refers to the lower Havayah, for this Name Havayah comes into the worlds to bring them into being from <i>ayin</i> to <i>yesh</i> .	אֲבָל זֶהוּ בְּשֵׁם הוּא דְּלִתְמָא – לְהִיּוֹת שֵׁשׁ הוּא זֶה בָּא בְּעוֹלָמוֹת לְהַחְיוֹתָם מֵאֵין לְיֵשׁ
And although the life-force that is actually invested within them is of the aspect of the Name Elokim, etc.	וְעַם הֵיוֹת דְּהַחְיוּת הַמְתַּלְבֵּשׁ בְּתוֹכָם מִמֶּשׁ – הוּא בְּחִינַת שֵׁם אֱלֹהִים כו’
Nevertheless, the main source of their existence is from the Name Havayah specifically, for <i>Havayah</i> means <i>mehaveh</i> —that which brings into being, as mentioned above.	מְכַל מְקוֹם, הָרִי עֶקֶר הַתְּהוּיוֹתָם הוּא מִשֵּׁם הוּא דְּוָקָא – דְּהוּא מְהַוֶּה כו’ כְּנִל
And although it is certainly in a category that is utterly beyond comparison to the creations of BY”A—	וְהֵגֶם שְׁבוּדָאֵי הוּא בְּחִינַת הַבְּדִלָּת הָעֲרֹף מִנִּבְרָאִים, דְּבִי”ע
(It can be said that even in the vessels of BY”A, what becomes truly en clothed in them is the light of <i>Nefesh-Ruach</i> ,	יֵשׁ לוֹמֵר – דָּגֵם בְּכֵלִים דְּבִי”ע, הֵנָּה מֵה שֶׁבָּהֶם) בְּהַתְּלַבְּשׁוֹת מִמֶּשׁ – הֵן הָאוֹרוֹת נִפְש־רוּחַ
which is also something from nothing from the light of the <i>neshamah</i> , etc.	שֶׁהֵן גַּם־כֵּן יֵשׁ מֵאֵין מֵאוֹר הַנִּשְׁמָה כו’
How much more so for created beings, where the light in the vessels of Atzilus is utterly beyond them.)	וְכָל שֶׁכֵּן בְּנִבְרָאִים – דְּבִחִינַת הָאוֹר דְּכֵלִים דְּאַצִּילוֹת (הוּא בְּחִינַת הַבְּדִלָּה מֵהֶם כו’)
Still, since it came to be the source of what brings them into being, it is relevant that the creations of BY”A can praise and exalt [this Name].	מְכַל מְקוֹם, מֵאַחֵר שֶׁבָּא לְהִיּוֹת בְּחִינַת מְקוֹר הַמְּהַוֶּה – שִׁיף שֶׁהַנִּבְרָאִים דְּבִי”ע יְהַלְלוּ וַיִּשְׁבְּחוּ כו’
And behold, it was explained earlier (in the discourse <i>Adam ki yihiyeh</i>) that before the actual creation, all the worlds and beings rose first in thought.	וְהֵנָּה נִתְבָּאֵר לְעֵיל (בְּדִ”ה “אָדָם כִּי יִהְיֶה”) – דְּקִדְּם הַתְּהוּיוֹת בְּפֶעַל, הָרִי עָלוּ כָּל הָעוֹלָמוֹת וְהַנִּבְרָאִים, תְּחִלָּה בַּמַּחְשָׁבָה
This refers to the <i>ratzon</i> (will)—what was aroused in the Divine will, so to speak, to create the worlds—	שֶׁזֶּהוּ בְּחִינַת הָרָצוֹן, מֵה שֶׁנִּתְעוֹרֵר בְּרָצוֹן בְּכִיכּוֹל, לְהִיּוֹת הַתְּהוּיוֹת הָעוֹלָמוֹת
and this is the level of <i>machshavah kadmah</i> of Adam Kadmon, etc.	וְהֵינּוּ בְּחִינַת מַחְשַׁבָּה קְדָמָה דְּאָדָם קְדָמוֹן כו’

The Rebbe Rashab

תר"ס

Parshas Acharei-Kedoshim

And on this the Zohar says, "When it rose in His will to create the world," which refers to Adam Kadmon, as brought in <i>Etz Chayim</i> .	ועל זה אמר בזהר: "כְּדִסְלִיק בְּרֵעוּתָא לְמַבְרִי עֲלֵמָא" – דְּקָאֵי עַל בְּחִינַת אָ"ק, כְּדִכְתִּיב בְּעֵץ חַיִּים
Accordingly, the Name Havayah exists even in the level of Divine will and <i>machshavah kadmah</i> of Adam Kadmon—	וּמִמִּילָא, הָרִי יֵשׁ שֵׁם הוּא גַם בְּבְחִינַת הָרָצוֹן וּמַחְשָׁבָה קְדָמָה דְּאָ"ק כו'
However, that Name Havayah is not the source of the actual creation—only that it arose in His will that the creation should be through the lower Name Havayah.	אֲלֵא דְשֵׁם הוּא זֶה אֵינוֹ מְקוֹר לְהוֹנֶה, אֲלֵא מֵה שְׁעָלָה בְּרָצוֹנוֹ שֶׁתְּהִיָּה הִתְהַוּוּת עַל־יְדֵי שֵׁם הוּא דִלְתַתָּא כו'
And it was explained there that there is the level of <i>ratzon</i> as it is in the <i>Ein Sof</i> before the <i>tzimtzum</i> —	וְנִתְבָּאֵר שֵׁם – שֵׁיִשׁ בְּחִינַת רָצוֹן כְּמוֹ שֶׁהוּא בְּאוֹא"ס קֹדֶם הַצְמָצוּם
that is, what arose in His simple will to emanate and create, etc.	שְׁעָלָה בְּרָצוֹנוֹ הַפְּשוּט לְהַאֲצִיל וּלְכַרֹּא כו'
And this is what the Zohar refers to at the beginning of <i>Hormanuta d'Malka</i> (the King's Design),	— "וְהֵינוּ מֵה שְׁאֲמַר בְּזֵהַר בְּרִישׁ "הוֹרְמֻנוּתָא דְּמַלְכָּא
which is the arousal of the will in the Essence of the Infinite to emanate and create, etc.	שֶׁהוּא בְּחִינַת הַתְּעוּרָרוּת הָרָצוֹן דְּעֵצָם אוֹא"ס לְהַאֲצִיל וּלְכַרֹּא כו'
[It says there:] "He engraved an engraving in the Upper Radiance,"	"גָּלִיף גָּלִיפוּ בְּטִיֵּהָרָא עֲלֵאָה"
which is the concept that "He estimated within Himself in potential," etc.—	שֶׁהוּא עֲנִיָּן "שֵׁייר בְּעֵצָמוֹ בְּכַח" כו'
this refers to the absolute will that was determined within His Essence, that the creation should take place and in a specific manner.	וְהֵינוּ בְּחִינַת רָצוֹן הַמְּחַלֵּט – שֶׁהִחְלַט בְּעֵצָמוֹתוֹ שֶׁתְּהִיָּה הִתְהַוּוּת הָעוֹלָמוֹת וּבִאֲפֹן כָּךְ וְכָךְ כו'
However, this still remains hidden within His Essence,	אֲלֵא שֶׁזֶהוּ בְּבְחִינַת הָעֵלֶם בְּעֵצָמוֹתוֹ עֲדִיין כו'
and from this absolute will emerges the <i>ratzon</i> and <i>machshavah kadmah</i> mentioned above, after the <i>tzimtzum</i> —	וּמִבְּחִינַת הָרָצוֹן הַמְּחַלֵּט נִמְצָא הָרָצוֹן וּמַחְשָׁבָה קְדָמָה הַנִּלְאָה אַחֵר הַצְמָצוּם
which is also a general will for the entire unfolding of the order of creation.	שֶׁהוּא גַם־כֵּן בְּחִינַת רָצוֹן כְּלָלִי עַל כָּל הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת כו'
However, even so, this comes in a manner that is incomparable to the aforementioned absolute will.	אֲבָל הָרִי זֶה בֵּא בְּדֶרֶךְ אֵין עֶרֶךְ לְגַבִּי בְּחִינַת רָצוֹן הַמְּחַלֵּט הַנִּלְאָה
For the <i>Ein Sof</i> as it is before the <i>tzimtzum</i> is not within the scope of the worlds at all,	שֶׁהָאוֹר־אֵין־סוֹף כְּמוֹ שֶׁהוּא קֹדֶם הַצְמָצוּם – אֵינוֹ בְּגֶדֶר הָעוֹלָמוֹת כָּלֵל
not even within the category of a general will for the worlds.	גַּם לֹא בְּגֶדֶר רָצוֹן כְּלָלִי כָּלֵל לְעוֹלָמוֹת כו'

The Rebbe Rashab

תר"ס

Parshas Acharei-Kedoshim

And the fact that the level of <i>machshavah kadmah</i> of Adam Kadmon (A"K) came into being—which is the general will for the worlds—	ומה שנתהיה בחינת מחשבה קדמה דאדם קדמון שהוא בחינת רצון הכללי לעולמות
this was through <i>tzimtzum</i> , meaning a concealment of the first light completely,	זהו על-ידי צמצום, שהוא בחינת התעלמות האור, הראשון לגמרי
in order that this level of will and <i>machshavah kadmah</i> could emerge.	כדי שיהיה בחינת הרצון ומחשבה קדמה הנ"ל
And this is the idea of the <i>yud</i> of this Name Havayah:	וזהו ענן היו"ד דשם הוי' זה
that it is the concealment of the light of the Essence of the <i>Ein Sof</i> , leaving only a single point—	שהוא בחינת העלם אור העצם דאין-סוף, ונשאר רק נקודה אחת בלבד
this is the light that is related to the worlds.	שהיא בחינת האור השייך אל העולמות כו'
And in general, this is the level of the “imprint point” (<i>nekudas haroshem</i>) that remained after the <i>tzimtzum</i> ,	ובכללות – הוא בחינת נקודת הרושם שנשאר אחר הצמצום כו'
for this point includes within itself everything that would later be revealed in the worlds,	שנקודה זו כוללת בעצמה כל מה שיתגלה אחר-כך בעולמות כו'
as explained elsewhere.	וכמו שכתוב במקום אחר
And in a more specific sense, this refers to the level of <i>Chochmah Kadmah</i> (Primordial Wisdom) of Adam Kadmon.	ובפרטיות – היא בחינת חכמה הקדומה דאדם קדמון
Just as the level of <i>Chochmah</i> in Atzilus is the <i>Chochmah</i> of the Work of Creation (<i>Ma'aseh Bereishis</i>)—	כשם שבחינת חכמה דאצילות היא בחינת חכמה דמעשה בראשית
it is the level of the <i>yud</i> -point that remains after the <i>tzimtzum</i> of <i>Kesser</i> , as mentioned above—	היא בחינת נקודת היו"ד שנשארה אחר הצמצום דקתר, כו' כנ"ל
so too, <i>Chochmah</i> of Adam Kadmon is also the <i>Chochmah</i> of <i>Ma'aseh Bereishis</i> ,	כן גם-כן חכמה דאדם קדמון – היא גם-כן חכמה דמעשה בראשית
as it is written in <i>Etz Chayim</i> : “You made them all with wisdom” (<i>Tehillim</i> 104:24).	שעליו נאמר “כלם בחכמה עשית” כו', כמו שכתוב בפעם חיים
And this point includes within itself all that will later be revealed in the total order of <i>hishtalshelus</i> ,	ונקודה זו כוללת בעצמה כל מה שיתגלה אחר-כך בכללות ההשתלשלות
from the first of the <i>sefirot</i> to the end of the <i>sefirot</i> ,	– מראשית דספירות עד סוף דספירות
all is included in this point of <i>Chochmah</i> , only that it is concealed and in a general state.	הכל כלול בנקודה זו דחכמה – אלא שהוא בהעלם, בבחינת כללות עדיין כו'
And the <i>hei</i> is what enters into length and width—	והה"א – זהו מה שבא לידי התפשטות ארך ורחב

The Rebbe Rashab

תר"ס

Parshas Acharei-Kedoshim

that is, the articulation of the details that were within the point of <i>Chochmah</i> .	וְהוּא שְׁנִפְרָטוֹ הַפְּרָטִים שֶׁבְּנִקְוֶדַת הַחֲכָמָה כו'
(This does not mean literal details in segmented form, for this general level is <i>machshavah kadmah</i> of A"K, which is above division—	וְאִין הַפְּנוּגָה שֶׁיְהִי פְרָטִים מִמֶּשׁ בְּבַחֲיַנַת הַתַּחֲלָקוֹת, דְּהָרִי כָּלִלוֹת זֶה – הוּא בְּחִינַת מַחְשָׁבָה קְדָמָה דְּא"ק, – שְׁלֵמָעֵלָה מִהַתַּחֲלָקוֹת כו'
rather, in A"K itself this is the level of expansion.)	(אֵלָּא שֶׁבְּא"ק גּוּפָא – זֶהוּ בְּחִינַת הַתַּפְשֻׁטוֹת כו'
As explained earlier (in the discourse <i>Adam ki yihiyeh</i>), there are in A"K all the details—	וּכְמוֹ שֶׁנִּתְבָּאָר לְעֵיל (בְּד"ה "אָדָם כִּי יִהְיֶה") – שֶׁיֵּשׁ בְּא"ק כָּל הַפְּרָטִים
only that they are equal and undifferentiated; this is the meaning of "He gazes and sees until the end of all generations"—all in a single glance.	רַק שֶׁהֵם עוֹמְדִים בְּהִשְׁוָאָה, שֶׁזֶּהוּ עֲנֵן "צוּפָה וּמֵבִיט עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת" – וְכוּלָם בְּסִקְרָה אֶחָת כו'
And this is the level of <i>Binah</i> of A"K.	וְהִיא בְּחִינַת בִּינָה דְּא"ק
And the <i>vav-hei</i> are the levels of drawing down and expansion—	,וְהוּ"ה – הֵן בְּחִינַת הַהִמְשָׁכָה וְהַתַּפְשֻׁטוֹת
and all of this is still within the <i>partzuf</i> of A"K itself.	וְהַכֹּל בְּתוֹךְ פְּרָצוּף דְּא"ק גּוּפָא
And from the level of expansion of the final <i>hei</i> of A"K, comes the drawing and revelation to the worlds—	וּמִבְּחִינַת הַתַּפְשֻׁטוֹת דְּה"א אַחֲרוֹנָה שָׁבוּ – הוּא בְּחִינַת הַהִמְשָׁכָה וְהַגִּילּוּי בְּעוֹלָמוֹת
that is, from the <i>Malchus</i> of A"K is made the <i>Kesser</i> and <i>Atik</i> of Atzilus.	וְהֵינּוּ – שֶׁמִּבְּחִינַת מַלְכוּת דְּא"ק נִצְשִׁית כְּתָר וְאַתִּיק דְּאַצִּילוֹת כו'
And this is the concept of the Name Havayah within <i>machshavah kadmah</i> of A"K—	– וְזֶהוּ עֲנֵן שֵׁם הוּ"י שֶׁמִּמְחְשָׁבָה קְדָמָה דְּא"ק
which are the ten sefirot of A"K, called the "ten hidden sefirot,"	שֶׁהֵן בְּחִינַת עֶשֶׂר סְפִירוֹת שָׁבוּ, הַנִּקְרָאוֹת "עֶשֶׂר סְפִירוֹת הַגְּנוּזוֹת",
as implied in <i>Etz Chayim</i> , Sha'ar 1, chapter 4.	כְּדִמְשָׁמַע בְּעֵץ חַיִּים, שֶׁעַר א' עֲנֵן ד'
And this also includes the levels of the four worlds—Atzilus, Beriah, Yetzirah, Asiyah—that are included in A"K,	וְגַם כּוֹלֵל בְּחִינַת ד' עוֹלָמוֹת – אַצִּילוֹת בְּרִיאָה יְצִירָה, עֲשִׂיָּה – שֶׁהֵם כְּלוּלִים בְּא"ק
which are all included in the Name Havayah: <i>yud</i> – Atzilus, <i>hei</i> – Beriah, etc., all as it exists in A"K.	שֶׁנִּכְלָלִים בְּשֵׁם הוּ"י: יו"ד – אַצִּילוֹת, ה"א – בְּרִיאָה כו', וְהַכֹּל כְּמוֹ שֶׁהוּא בְּא"ק כו'
And according to the above, we can understand the verse: "You shall be holy, for I, Hashem, am holy"—	וְעַל־פִּי הַנִּל יוֹבֵן מֶה שֶׁכְּתוּב: "קְדוֹשִׁים תִּהְיוּ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי
this is giving a reason: since the level of Atzilus is in the category of <i>Adameh laElyon</i> (I will resemble the Supernal), relative to the level of Adam Kadmon,	שֶׁזֶּהוּ נְתִינַת טַעַם – דְּלִהּוֹת דְּבַחֲיַנַת אַצִּילוֹת הִיא בְּבַחֲיַנַת "אֲדָמָה לְעֵלְיוֹן" לְגַבִּי בְּחִינַת א"ק

The Rebbe Rashab

תר"ס

Parshas Acharei-Kedoshim

as explained above regarding the four letters of the Name Havayah that exist in Atzilus, in the order of bringing and drawing the light—	וּכְמוֹ שֶׁנִּתְבָּאָר לְעֵיל בְּעֵנֶן ד' אוֹתִיּוֹת דְּשֵׁם הוּי' נְשִׂישׁ, בְּאַצִּילוֹת בְּסֻדֵּר הַבָּאָה וְהַמְשַׁכֵּת הָאוֹר,
which is similar to the four letters as they exist in Adam Kadmon—	שֶׁזֶהוּ בְּדוּגְמָא כְּמוֹ ד' אוֹתִיּוֹת שֶׁבְּאַ"ק כו'
Therefore it says, “You shall be holy, for I am holy”—referring to the Name Havayah of Adam Kadmon—	וְלִזְאוֹת אוֹמֵר: “קְדוּשִׁים תִּהְיוּ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי” כו', דְּקָא' עַל שֵׁם הוּי' דְּאַ"ק
that so too, <i>you shall be holy</i> in the level of holiness of the Havayah of Atzilus, which is in the aspect of <i>Adameh laElyon</i> , etc.	דִּכּוֹן גַּם-כֵּן “קְדוּשִׁים תִּהְיוּ” בְּבַחֲיִנַת קְדוּשַׁת הוּי' דְּאַצִּילוֹת, שֶׁהִיא בְּבַחֲיִנַת “אַדְמָה” כו'
And nevertheless, our Sages said about this (Midrash): “Could it mean like Me?—Therefore it says: ‘For My holiness is above yours,’ etc.”	וּמִכָּל מְקוֹם, אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל עַל זֶה: “יָכוֹל כְּמוֹנִי? תִּלְמוּד לומר – קְדוּשַׁתִּי לְמַעַלָּה” כו'
This can be explained as follows: since Atzilus is only <i>Adameh laElyon</i> relative to A”K—	יֵשׁ לומר – לְהִיּוֹת שֶׁאַצִּילוֹת הוּא רַק “אַדְמָה לְעֵלְיוֹן” רַק לְגַבִּי א"ק
but the level of Adam Kadmon is above Atzilus—this is the meaning of “My holiness is above yours.”	אַבָּל בְּחִינַת א"ק – לְמַעַלָּה מֵאַצִּילוֹת, זֶהוּ עֵנֶן “קְדוּשַׁתִּי לְמַעַלָּה מִקְדוּשַׁתְכֶּם” כו'
Additionally, it can be explained according to what was said above (in the discourse <i>Adam ki yihiyeh</i>), that the vessels of Atzilus are only in the category of <i>Adameh laElyon</i> relative to Adam Kadmon—	וְגַם יֵשׁ לומר לְפִי מַה שֶׁנִּתְבָּאָר לְעֵיל (בְּד"ה “אַדָּם כִּי יִהְיֶה”) – דְּהַכֵּלִים דְּאַצִּילוֹת הֵן בְּבַחֲיִנַת “אַדְמָה לְעֵלְיוֹן” רַק לְגַבִּי א"ק
but the level of the simple will of the <i>Upper Purity</i> (Tehiru Ila'ah) is beyond comparison entirely—	אַבָּל בְּחִינַת הַרְצוֹן הַפְּשוּט דְּטִהֲרָא עֵילָאָה – הֵן בְּאִין עֵרֶךְ כו'
Therefore it says, “My holiness is higher than your holiness.”	עַל-כֵּן נֶאֱמַר: “קְדוּשַׁתִּי לְמַעַלָּה מִקְדוּשַׁתְכֶּם” כו'
And this is the meaning of “You shall be holy, for I am holy”—referring to the level of Havayah of A”K.	וְזֶהוּ “קְדוּשִׁים תִּהְיוּ” – לְהִיּוֹת “כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי” – בְּחִינַת הוּי' דְּאַ"ק כו'
(And generally, for souls this is through being restrained and separated, etc.—	וּבְכָלִּלוֹת, נְשָׁמוֹת – זֶהוּ עַל-יְדֵי שְׂיָהּיוּ גְדוּרִים) וּפְרוּשִׁים כו'
meaning, through the mitzvos, especially the prohibitions, through which they ascend to this level of holiness,	הֵינּוּ עַל-יְדֵי הַמִּצְוֹת, וּבִפְרָט בְּמִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, שֶׁעַל-יְדֵי זֶה יִתְעַלּוּ לְבַחֲיִנַת קְדוּשָׁה זוֹ
to be in the aspect of <i>Adameh</i> [I will resemble].)	(לְהִיּוֹת בְּבַחֲיִנַת “אַדְמָה” כו')
And nevertheless, could it mean <i>like Me</i> —actually like the level of Adam Kadmon itself,	וּמִכָּל מְקוֹם, “יָכוֹל כְּמוֹנִי” – כְּמוֹ בְּחִי א"ק מִמֶּשׁ
and how much more so, relative to the <i>Ein Sof</i> , which is higher than A”K—	– וְכָל שֶׁכֵּן לְגַבִּי אוֹא"ס שֶׁלְמַעַלָּה מִבְּחִינַת א"ק

The Rebbe Rashab

תר"ס

Parshas Acharei-Kedoshim

Therefore, "My holiness is higher than your holiness."

תלמוד לומר: "כי קדוש אני – קדשתי למעלה
מקדשתכם" כו'

[NOTE: Summary]

This discourse by the **Rebbe Rashab** offers a profound mystical interpretation of the commandment "קדושים תהיו כי קדוש אני" — "You shall be holy, for I, Hashem, am holy." The Rebbe explains that the Torah is not merely giving a moral directive, but rather revealing a cosmic structure rooted in the very essence of creation and Divine emanation.

The commandment is understood through the lens of **Seder Hishtalshelus**—the chain of Divine worlds from *Ein Sof* to *Asiyah*—and more specifically through the configuration of the **four letters of the Divine Name Havayah (ה-ו-ה-י)** as they manifest in **Adam Kadmon (A"K)** and **Atzilus**:

- The letters of Havayah exist already in *Machshavah Kadmah* (Primordial Thought) of A"K, the first Divine configuration after the initial *Tzimtzum*. The letter **Yud** represents total contraction, the essential imprint of Divine intent.
- The **Hei** expresses expansion of that potential into intellectual structure (Chochmah to Binah),
- the **Vav** draws this light downward, and
- the final **Hei** manifests actual creation through Malchus.

In Atzilus, these letters correspond to **Chochmah, Binah, Ze'ir Anpin, and Malchus**, and are configured in a way that *resembles* but does not equal their origin in A"K. Atzilus is described as "**Adameh laElyon**" — "I will resemble the Supernal." Thus, "You shall be holy" refers to ascending to the **state of Atzilus**, becoming a vessel that reflects the Divine Name.

Yet, Chazal caution: "**Yachol kamoni? Talmud lomar: Ki kadosh ani — kedushasi lema'alah mikedushaschem**" — "Could it mean [you will be] like Me? No, for My holiness is above yours." This reflects that even the highest Divine service—reaching the level of Atzilus—is still infinitely removed from **Ein Sof** and the **ratzon hapashut** (primordial will) in the *Tehiru Ila'ah*, which precedes all division and manifestation. Thus, though man may become *like* the Divine (Adameh), he cannot *become* Divine.

The Rebbe Rashab emphasizes that holiness is attained not through mystical ascent alone, but through **Torah and Mitzvos**, particularly **the mitzvos lo sa'aseh** (prohibitions), which carve out sacred space through **restraint and separation** (*gedarim u'perishus*). By aligning with the Divine "form" in action, we become receptacles for the light of Atzilus, albeit always knowing it is a reflection—not equivalence—of the higher supernal holiness.

The Rebbe Rashab

תר"ס

Parshas Acharei-Kedoshim

Practical Takeaway

1. **Holiness is an attainable goal**—*but it is a reflection, not identity*. The Torah commands us to be holy not because we *are* like G-d in essence, but because we can mirror His revealed qualities through action.
2. **Spiritual resemblance requires structure**—Just as Atzilus mirrors A”K through structured sefirotic embodiment, so too our lives must be structured by mitzvah, especially the discipline of boundaries (lo sa’aseh).
3. **Know your limits**—Even the loftiest soul cannot claim equivalence with Divine essence. The humility in “קדושתו למעלה מקדושתכם” is essential to true spiritual growth.

Chassidic Story – Rebbe Rashab

Story: “The True Measure of Holiness”

One time, a chossid who had devoted many years to Torah study and secluded avodah approached the **Rebbe Rashab** with a heartfelt question:

“Rebbe, I have immersed myself in Chassidus, secluded myself from distraction, and kept the mitzvos diligently. Am I now truly a *kadosh*—a holy Jew?”

The Rebbe looked at him deeply and replied:

“Do you feel like you are holy?”

The chossid hesitated and answered, “Yes... sometimes I think I do.”

The Rebbe Rashab said softly:

“That feeling may be the barrier to real holiness. *קדושים תהיו* is not a status, it is a directive. It does not say *you are holy*—it says *you shall become*. As long as you are becoming, you are holy. The moment you think you are, you have stopped climbing.”

He then quoted the verse:

“קדושים תהיו כי קדוש אני – My holiness is always beyond. That’s why yours must always be growing.”

 Source: Based on teachings recorded by chassidim who attended the *Hemshech Samech Vov*, reflecting the Rebbe’s approach to humility in holiness. (Published recollections from the Rebbe’s mazkir R. Chaim Lieberman and from “Reshimos Devarim.”) **END NOTE]**